

BOLȘEVICII TREBUIE SĂ IA PUTEREA ⁸¹

SCRISOARE CĂTRE COMITETUL CENTRAL,
CĂTRE COMITETELE DIN PETROGRAD ȘI MOSCOVA
ALE P.M.S.D. (b) DIN RUSIA

Avînd majoritatea în Sovietele de deputați ai muncitorilor și soldaților din amîndouă capitalele, bolșevicii pot și *trebuie* să ia puterea de stat în mîna lor.

Pot, fiindcă majoritatea activă a elementelor revoluționare ale poporului din cele două capitale este suficientă pentru a antrena masele, a înfrînge rezistența adversarului, a-l zdrobi, a cuceri puterea și a o menține. Propunînd imediat o pace democratică, dînd imediat pămînt țăranilor, restabilind instituțiile și libertățile democratice, încălcate și desființate de Kerenski, bolșevicii vor forma un guvern pe care nu-l va putea răsturna *nimeni*.

Majoritatea poporului este de *partea* noastră. Faptul este dovedit de calea lungă și anevoioasă parcursă de la 6 mai la 31 august și 12 septembrie : majoritatea în cadrul Sovietelor din cele două capitale este *rodul* evoluării poporului *spre noi*. Șovăielile socialiștilor-revoluționari și ale menșevicilor, întărirea internaționaliștilor în rîndurile lor învederează același lucru.

Consfătuirea democratică *nu* reprezintă majoritatea poporului revoluționar, ci *doar vîrfurile mic-burgheze conciliatoriste*. Nu trebuie să ne lăsăm induși în eroare de cifrele referitoare la alegeri, nu de alegeri este vorba aici : comparați alegerile pentru dumele orășenești din Petrograd și Moscova cu alegerile pentru Soviete. Comparați alegerile de la Moscova cu greva care a avut loc la Moscova la 12 august : iată date obiective cu privire la majoritatea elementelor revoluționare, care conduc masele.

Consfătuirea democratică înșală țărănimea, căci nici nu-i aduce pacea, nici nu-i dă pământ.

Numai un guvern bolșevic va mulțumi țărănimea.

*
* * *

De ce trebuie bolșevicii să ia puterea *tocmai* acum ? Fiindcă iminenta cedare a Petrogradului va reduce de o sută de ori șansele noastre.

Iar noi *nu putem împiedica* cedarea Petrogradului atâta timp cât în fruntea armatei se află Kerenski & Co.

Nici Adunarea constituantă n-o putem „aștepta“, deoarece tot prin cedarea Petrogradului Kerenski & Co. *pot zădărnici* oricînd convocarea ei. Numai partidul nostru, luînd puterea, poate asigura convocarea Adunării constituante și, după ce va fi luat puterea, el va acuza celelalte partide de tărăgănare și va dovedi temeinicia acestei acuzații.

Numai acționînd rapid trebuie și putem să împiedicăm încheierea unei păci separate între imperialiștii englezi și imperialiștii germani.

Poporul este obosit de șovăielile menșevicilor și ale socialiștilor-revoluționari. Numai victoria noastră în cele două capitale va antrena țărănimea după noi.

*
* * *

Nu este vorba de „ziua“ insurecției, de „momentul“ ei în sensul îngust al cuvîntului. Asta o vor decide în comun cei care *vin în contact* cu muncitorii și cu soldații, cu masele.

Este vorba că partidul nostru are acum de fapt la Consfătuirea democratică *un congres al său*, iar acest congres *trebuie* (trebuie, fie că vrea sau nu) să hotărască *soarta revoluției*.

Este vorba să facem să devină limpede pentru partid această *sarcină* : să pună la ordinea zilei *insurecția armată* la Petrograd și la Moscova (inclusiv regiunea), cucerirea puterii, răsturnarea guvernului. Să ne gîndim *cum* să fa-

cem agitație în acest sens, fără să ne exprimăm așa în presă.

Trebuie să ne reamintim și să aprofundăm cuvintele lui Marx despre insurecție : „*insurecția este o artă*“⁸² etc.

*
* *
*

Ar fi o naivitate să așteptăm ca bolșevicii să aibă o majoritate „formală“ : nici o revoluție nu așteaptă *asta*. Nici Kerenski & Co. n-o așteaptă, ci se pregătesc să cedeze Petrogradul. Tocmai lamentabilele șovăieli ale „Confăturii democratice“ trebuie să facă și vor face ca muncitorii din Petrograd și Moscova să-și iasă din răbdări ! Dacă nu vom lua puterea acum, istoria nu ne-o va ierta.

N-avem aparat de stat ? Există un aparat : Sovietele și organizațiile democratice. Situația internațională *tocmai* acum, *în pragul* încheierii păcii separate între englezi și germani, *ne este favorabilă*. A propune tocmai acum poezelor pace înseamnă a învinge.

Luînd puterea *concomitent* la Moscova și la Petrograd (nu importă care dintre ele va începe ; ar putea începe chiar Moscova), vom învinge *în mod cert și indiscutabil*.

N. Lenin

Scris la 12—14 (25—27)
septembrie 1917

Publicat pentru prima oară
în 1921, în revista
„Proletarskaia Revoluția“ nr. 2

Se tipărește după textul apărut
în revistă, confruntat
cu copia dactilografată

îl sprijineau. Pe ordinea de zi a congresului erau înscrise 12 probleme: democrația revoluționară și puterea de stat, atitudinea față de război, pregătirea alegerilor pentru Adunarea constituantă, problema națională, problema agrară etc.

V. I. Lenin a rostit la congres la 4 (17) iunie o cuvîntare în problema atitudinii față de guvernul provizoriu, iar la 9 (22) iunie o cuvîntare în problema războiului (vezi Opere complete, vol. 32, București, Editura politică, 1964, ed. a doua, p. 281—293, 294—309). Bolșevicii au folosit din plin tribuna congresului pentru a demasca politica imperialistă a guvernului provizoriu și tactica conciliatoristă a menșevicilor și eserilor, cerînd trecerea întregii puteri în mîna Sovietelor. În toate problemele principale, ei au prezentat și au susținut rezoluții proprii. Cuvîntările bolșevicilor erau adresate nu numai delegaților la congres, ci și maselor largi ale poporului — muncitorilor, țărănilor și soldaților.

În rezoluțiile ei, majoritatea esero-menșevică a congresului s-a situat pe poziția sprijinirii guvernului provizoriu, a încuviințat hotărîrea lui de a începe o ofensivă pe front și s-a pronunțat împotriva trecerii puterii în mîna Sovietelor. Congresul a ales un Comitet Executiv Central (C.E.C.), care a ființat pînă la Congresul al II-lea al Sovietelor și în care eserii și menșevicii dispuneau de o majoritate compactă.

Apreciînd importanța congresului, V. I. Lenin a scris că el a arătat „într-un mod deosebit de pregnant” că liderii eserilor și ai menșevicilor s-au îndepărtat de revoluție (vezi Opere complete, vol. 32, București, Editura politică, 1964, ed. a doua, p. 329). — 214.

- 80 „*Russkoe Slovo*” — cotidian; a apărut la Moscova începînd din 1895 (primul număr, de probă, a apărut în 1894); era editat de I. D. Sîtin. Formal un ziar fără partid, el apăra interesele burgheziei ruse de pe poziții liberale moderate. În 1917 acest ziar a acordat sprijinul său total guvernului provizoriu burghez și a dus o campanie împotriva lui V. I. Lenin și a partidului bolșevic.

În noiembrie 1917 a fost suspendat pentru că a publicat informații calomnioase antisovietice. Începînd din ianuarie 1918, el a apărut cîtva timp sub denumirile de „*Novoe Slovo*” și „*Nașe Slovo*”; în iulie 1918 a fost suspendat definitiv. — 223.

- 81 Scrisorile lui Lenin „*Bolșevicii trebuie să ia puterea*” și „*Marxismul și insurecția*” au fost discutate la ședința C.C. din 15 (28) septembrie 1917. Comitetul Central a hotărît să fixeze în viitorul apropiat o adunare a C.C. consacrată dezbaterii problemelor de tactică. Fiind pusă la vot propunerea de a se păstra numai un singur exemplar din scrisorile lui Lenin, 6 persoane au votat pentru, 4 au votat contra, iar 6 s-au abținut. Kamenev, care era împotriva orientării partidului spre revoluția socialistă, a propus la ședința C.C. un proiect de rezoluție împotriva propunerilor lui V. I. Lenin cu privire la organizarea insurecției

armate. Comitetul Central a respins rezoluția lui Kamenev. (Vezi „Procesele-verbale ale Comitetului Central al P.M.S.D. (b) din Rusia. August 1917 — februarie 1918“, 1958, p. 55.) — 252.

- 82 Vezi „Revoluție și contrarevoluție în Germania“ (K. Marx și F. Engels. Opere, vol. 8, București, Editura politică, 1960, p. 99).

Lucrarea „Revoluție și contrarevoluție în Germania“ a fost scrisă de F. Engels și publicată în 1851—1852 într-o serie de articole în ziarul „New York Daily Tribune“, sub semnătura lui Marx. Marx intenționase să scrie el lucrarea, dar, fiind ocupat cu studiile economice, a încredințat lui Engels această sarcină. În cursul elaborării ei, Engels a cerut în permanență sfatul lui Marx. El îi trimitea articolele înainte de a le da la tipar. Abia după publicarea corespondenței dintre Marx și Engels a devenit cunoscut faptul că lucrarea a fost scrisă de Engels. — 254.

- 83 *Aleksandrinka* — Teatrul Aleksandrinski din Petrograd, unde și-a ținut lucrările Consfătuirea democratică.

Petropavlovka — fortăreața Petropavlovskaja, situată în fața Palatului de iarnă, pe celălalt mal al Nevei. În timpul țarismului, aici erau închiși deținuții politici. Fortăreața Petropavlovskaja dispunea de un mare arsenal și era un important punct strategic al Petrogradului. Astăzi, aici funcționează muzeul de istorie a revoluției. — 260.

- 84 Articolul „*Eroii falsului și greșelile bolșevicilor*“ a fost publicat pentru prima dată în ziarul „Rabocii Puti“ nr. 19 din 7 octombrie (24 septembrie) 1917, într-o formă prescurtată, sub titlul „Eroii falsului“. Partea din articol în care Lenin critică greșelile bolșevicilor în legătură cu Consfătuirea democratică, precum și greșelile lui Zinoviev și Kamenev n-a fost publicată în ziar. A fost omis următorul text: 1) de la cuvintele „Ar fi oare de mirare...“ pînă la: „Și acum ajung la greșelile bolșevicilor“ (volumul de față, p. 266); 2) de la cuvintele „Din cei 136 de deputați ai lor, bolșevicii ar fi trebuit să lase...“ pînă la cuvintele „revoluția în creștere printr-un joc de-a arșicele“ (p. 267); 3) de la cuvintele „care, evident, n-a făcut decît să dea kornilovistului Kerenski un răgaz...“ pînă la cuvintele „Zece soldați sau muncitori...“ (p. 267—269); 4) de la cuvintele „De ce să nu fi «folosit» aceleași delegații proletare...“ pînă la sfîrșitul articolului. După toate probabilitățile, la acest fapt s-a referit Lenin în primul rînd cînd, în capitolul VI al articolului „Crisa s-a maturizat“, destinat a fi distribuit membrilor Comitetului Central, ai Comitetului din Petrograd, ai Comitetului din Moscova și ai Sovietelor, a scris cu indignare că Organul Central taie din articolele sale pasajele referitoare la „greșelile vădite ale bolșevicilor...“ (p. 297).

În prima, în a doua și a treia ediție a Operelor lui V. I. Lenin, articolul a fost tipărit după ziarul „Rabocii Puti“. Articolul a fost publicat pentru prima oară în întregime, după manuscris, în ediția a 4-a a Operelor lui V. I. Lenin, volumul 26. — 262.